

nilo tudi na vis. ministerstvo, odkoder pa še odloka nismo dobili.

Obrnili smo se s prošnjo na sl. deželni odbor v Gradci, da nam tudi letos na nekaj dni pošlje potovalnega učitelja za sadjarstvo, gosp. Matijašiča iz Maribora, kateri naj bi po raznih krajih in pri raznih posestnikih dejansko kazal in podučeval v raznih panogah sadjarstva. Tej želji se je tudi ustrezalo vlani, kakor tudi letos.

Tajnik na to predstavi obilno zbrani množici iz raznih stanov in od raznih krajev došlim potovalnega učitelja g. Matijašiča iz Maribora ter ga prosi, da naj nastopi in naj kaj zanimivega o sadjarstvu pové.

G. Matijašič je v daljšem in zanimivem govoru obravnaval ter deloma z risanjem, deloma z nožem in s škarjami na živem drevescu pojasnjeval: 1. Občne zadeve pri sajenju drevja. 2. Kako, kje in kedaj je jamo skopati in jo za sajenje prirediti. 3. Kako je drevesce prirediti za sajenje, ob- in prirézovanje vrha in korenin. 4. Kako in kakšen kol je drevescu priskrbeti. 5. Privezovanje kola, nasledki dobrega in slabega privezovanja. 6. Kako zemljo drevesu primerno napraviti. 7. Kako se je varovati poškodovalcev dreves.

Ko g. govornik konča svoj govor, stavijo se na g. učitelja razna vprašanja in prošnje za pojasnjevanje v tem in onem slučaju; teh razgovorov so se udeleževali razven govornika, kateri je vsestransko prijazno odgovarjal in pojasnjeval še posestnik Grejan iz Vrha, posestnik Fendrih iz Bezovja, g. nadučitelj Rupnik in tajnik.

Temu so sledile dejanske poskušnje na dr. Ipačičevi pristavi. Ker pa je deževalo, se je le enemu drevesu pognjilo. Za pedenj širok jarek (graben) v pol krogu tako daleč od debla, kakor veje segajo, se je na 2 dm. globoko skopal in potem z gnojnico zalil.

Med tem pa je že predsednik g. dr. Ipačič domov prišel ter je kakor lansko leto ob tem času med navzoče razdelil do 3000 divjakov in cepičev.

V. Jarc, tajnik.

Dopisi.

Od sv. Križa pri Ljutomeru. (Hudi čas) je prišel nad nas. Ni ga skoraj dneva, da ne bi nam bilo treba poslušati žalostni glas mrtvaškega zvona; k temu se še pa družijo sile, ki nas nepotrebno uničuje. Imeli smo nekdanje dobre letine, pridelali smo mnogo lepe pšenice in dobrega vina, spravili smo vse pravočasno za dober kup v denar in pomagali smo si iz ene ali druge zadrege. Zdaj pa imamo vsega tega in še drugih pridelkov nakopičenih, kupca pa ni od nobene strani in vsled tega pomanjkuje denarja in tlačijo nas razne nadloge. Človek že skoro nima potrebnega denarja, da bi si kupil

sol. In kako se je v ljutomerskem okraju vse predrugačilo! Lani je umrl g. dr. Mravljak, ljutomerski odvetnik; domačim je bil dobra in blaga duša; več je skoro dal in pomagal, kakor je zamogel. Bil je tudi zastopnik hranilnice ljutomerskega trga. Na prste ene roke naštejše lahko slučaje, v katerih bi bil g. dr. Mravljak v imenu ljutomerske hranilnice koga tožil. Zdaj pa ljutomerska hranilnica, v katero se večinoma nabirajo denarji naših rok in naših žuljev, tira in toži enega ali drugega, da naj sam Bog pomaga. Če se že ne morejo o pravem času plačati zaostale obresti, kako se še le naj plačujejo nepotrebni tožbeni stroški! Vsled prejšnje dobrotnosti imenovane hranilnice in žalibože umrlega g. dr. Mravlja smo bili navajeni, znabiti razvajeni, da so nas čakali na dva, tri, štiri, celo pet obrokov na kapitalu in obrestih; zdaj nas pa nepotrebno tožijo, da je groza. Se ve, da ima ljutom. hranilnica in njen zastopnik za to pravico; treba bi pa vendar bilo se ozirati tudi na to, da je velika stiska za denar. Pred očmi nam pa bode treba imeti tiste, ki nas tako silijo, posebno, ker niso naši domačini. Nam naj veljajo besede: domačini k domačinom, svoji k svojim pri vsaki priliki in v vsakem oziru.

Iz Ljubljane. („Slavija“) Ker je po Slovenskem precej kmetov in sploh posestnikov zavarovanih pri banki „Slaviji“, zato utegnem jim ustreči, če jim podam v naslednjih vrstah nekaj koristi, ki jih jim daje ona. Banka „Slavija“ bila je ustanovljena leta 1869 in je vzajemni zavod. Vsled tega razdeljuje se več čisti dobiček med zavarovance. Za poslednje upravno leto 1887 izplačalo se je 10% dividende. Člen, čegar zavarovanje traja pet let, ima pravico do deleža čistega dobička. Upravni odbor in ravnateljstvo volita se izmed vseh bankinih členov. Za uplació vsacega — tudi mesečnega — obroka dovoljeno je, ako se plačajo navadne zamudne obresti, 90 dni. Po preteku te dobe izgubi zavarovalna pogodba veljavnost in pravno moč; vendar se pa more, ako se predloži novo spričevalo o zdravstvenem stanju zavarovancev in doplačajo vsi zaostali obroki z navadnimi zamudnimi obrestmi, obnoviti do preteka jednega leta, računajoč od poslednjega neplačanega obroka. Na police, ki so v veljavi najmanj tri leta, dovoljuje banka za neznatne obresti posojila. Police, ki so v veljavi najmanj tri leta, kupuje banka tudi nazaj in sicer za ceno, katero določa ravnateljstvo po istem načelu za vse člene. Cena police izplača se zavarovancu tudi tedaj, ako se je njegova zavarovalna pogodba zrušila iz katerega koli uzroka. Izplačilo kupne cene police zastara še le tri leta po zadnjem uplació zavarovalnine. Potem, ko je zavarovanje bilo veljavno že tri leta, more se, ako člen to želi, spremeniti v drugačno na go-